

Pogodnie ♩ = 88-108

1. Nie - bem mo - że być nasz dom, Gdy mi - łość w ser - cach pło - nie;
 2. Gdy ro - dzi - na zbie - ra się Co ty - dzień, roś - nie w si - łą;
 3. Gdy mo - dli - my co dzień się, Czu - je - my mi - łość Bo - ga,

Bło - go - sła - wic szczę - ściem nas, Przy - no - sić ra - dość nam.
 Kie - dy z ser - ca słu - żym Mu, Prawd świa - tło jaś - niej lśni;
 A czy - ta - nie świę - tych pism Do - da - je wia - ry nam.

Cie - pło, do - broć, spo - kój w nim Ko - ją nas, a dzie - ki nim
 Gdy ro - dzi - ce dzie - ci swe U - czą po - słusz - ny - mi być,
 Wdzię - cznie tak śpie - wa - my wraz: „Dro - gi Oj - cze, pro - wadz nas!

Nasz dom jest jak czą - stka nie - ba, W któ - rym chce - my być.
 Wszy - stko two - rzy czą - stkę nie - ba, W któ - rym chce - my żyć.
 Dro - gę wskaż do do - mu w nie - bie, W któ - rym chce - my żyć”.